

စည်းကုံးကြီး

မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုရည်များ

ခင်ခင်ထူး

(၁)

ကျွန်မ၏ တတိယမြောက် မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုရှည်များ စုစည်းမှုကို "စည်းကုံးကြိုး မဂ္ဂဇင်း ဝတ္ထုရှည်များ" လို့ အမည်ပေးဖြစ်ပါသည်။ ။ ထုတ်ဝေခဲ့ပြီးသော ရှေ့နှစ်အုပ်က "ကြာဆစ်ကြိုး မဂ္ဂဇင်း ဝတ္ထုရှည်များ" နှင့် "ပန်းစည်းကြိုး မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုရှည်များ" တို့ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ကျွန်မ စိတ်ကူးလက်ရ ရေးဖြစ်သမျှ ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်၊ မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုရှည်ပေါင်းချုပ်တိုင်းကို အညာကျေးလက် နိမိတ်ပုံ ကလေးတွေပါအောင် အမည်ပေးလေ့ရှိရာ သည် တစ်ခါလည်း "စည်းကုံးကြိုး" ဆိုသည့် လှည်းဝေါဟာရက ကျွန်မရင်ထဲ ရောက်နှင့်နေခဲ့သည်။ ။

(၂)

"စည်းကုံးကြိုး"။

ကျွန်မအရွယ်နှင့် ဘဝနေထိုင်မှုအရ မြို့ပြယဉ်ကျေးမှုထဲမှာ အနေ

ကြာခဲ့သည့်တိုင် လှေနှင့် လှည်းကို ကျွန်မ မမေ့နိုင်ပါ။ ကျွန်မကြီးပြင်းရသည့် ဘဝတွေနှင့်လည်း ဆိုင်ပါလိမ့်မည်။ ဧရာဝတီ၊ ထင်းလှေ အိုးလှေ၊ လက်လှော်လှေ ဖက်လှော်လှေ၊ လှည်းယဉ် လှည်းကြမ်းတွေနှင့် ကြီးပြင်းခဲ့ရတာ မဟုတ်လား။

ကျွန်မတို့ ရွာတွေမှာ အိမ်တစ်အိမ် လှည်းတစ်စီး မပိုင်ဆိုင်နိုင်ကြသည့်တိုင် လှည်းကောင်း လှည်းညံ့သာ ကွာချင်ကွာမည်၊ လှည်းတစ်စီးတော့ ရှိအောင် ထားကြရသည် ။ ကျေးတောရွာတွေမှာ တော့ လှည်းသည် ခရီးသွားရာ၊ ပစ္စည်းသယ်ရာ၊ သစ်ခင်းစိုက်ခင်းသုံးရာယာဉ်ဖြစ်သည် ။ သည် ကနွေ အချိန်အထိ တောမင်္ဂလာဆောင်တွေမှာ နှစ်ဖက်မိဘတို့ ဝတ္တရား နွားတစ်ရှဉ်း လှည်းတစ်စီးတော့ ပါအောင် လက်ဖွဲ့ကြတုန်း။ ပျိုတို့ လူ ယာမလုပ်တတ်တာ လုပ်တတ်တာထား၊ နှစ်ကိုယ် မချို့ရန်ဘို့ ချိုဘို့တူ နာပြာတုတ်ကယ်နှင့်ဆိုတာလို မောင်နှင့်မယ်တို့ ၏ တူနှစ်ကိုယ်ဘဝတွင် လှည်းကလည်း ရှိပါ မှ ။ ကလေးဘဝကတည်းက လှည်းပေါ်မှာ ကြီးပြင်းခဲ့ရသူတွေဆိုတော့ လှည်းဝေါဟာရတွေကို အကြားနာခဲ့ကြသူချည်းပင်။

"ငါ့သား လှည်းရုံတိုင်မှာ စွပ်ထားတဲ့ အဖေဖိနပ်ဖြုတ်ခဲ့စမ်း"

"လှည်းဖနောင့် ချောင်နေသဟ ... လှည်းမီးချရဦးမကွာ"

"အံမာ ဖိုးသံတုတ် လှည်းဦးပန်း ဒေါင်းရုပ်ကလေးက လှချက်ဗျာ ... ဘယ်သူ့လက်ရာများ ပါလိမ့်"

"လာမယ့်နွေ ပဲသိမ်းပြီးရင် အသားကောင်းရှာပြီး လှည်းသန်နှစ်ချောင်း လဲရဦးမယ်"

"မင်းလှည်းက ဇင့်တုံး(ဆင့်တုံး) လေးလွန်းမှတ်သယ် ... နွားတော့ ရုန်းကရော့ဟ"

"ထမ်းပိုးကျည်းတစ်ချောင်းပျောက်သဟေ့ ... ထမ်းပိုးတုံးမှာ
သေချာစွပ်ထားသာတောင် ကွာ"

သည် အသံတွေက မိုးလင်းတာနှင့် ကြားရမြဲပင်။ ကြားရသူက
လှည်းတစ်စီး၏ ဘယ်နေရာ က ဘယ်အရာကိုပြောနေမှန်းသိကြသူ
ချည်းပင်။ လှည်းသန်ဆိုတာက လှည်းအိမ်ဆီက လှည်း ထမ်းပိုးတုံးဆီ
ကို မြားဦးသဏ္ဌာန်သွားဆုံသော သစ်ချောင်းအစုံကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်၍
လှည်းထမ်းပိုးတုံး ဆိုတာကတော့ နွားနှစ်ကောင် ပခုံးတင်ပြီးရုန်းရာ ပွ
တ်ခံလုံးချောသစ်သားတုံးရှည် ဖြစ်သည် ။ ထမ်းပိုးတုံး အဖျားနှစ်ဖက်
မှာ ထမ်းပိုးကျည်းနှစ်ချောင်းလျှိုရာ အပေါက်နှစ်ပေါက်စီ ရှိကြသည် ။
ထမ်းပိုးတုံးတစ်လျှောက် နွားပခုံး မပြေးသာအောင် ချုပ်ထားသော စွပ်
တိုင်နှစ်ချောင်းကို ထမ်းပိုး ကျည်းဟု ခေါ်ကြသည် ။ လှည်းဖနောင့်ခေါ်
ကြသည့် လှည်းဘီးသံပတ်ခွေ ချောင်နေလျှင် ဖြတ်ထုတ် ပြီး မီးဖုတ်ကာ
ရေလောင်းချခြင်းဖြင့် ကျပ်ပေးရသည် ။ ဒါကို လှည်းမီးချသည် ဆိုကြပါ
၏။

(၃)

စည်းကုံးကြိုး ဆိုတာကကော။ စည်းကုံးကြိုးကလည်း လှည်းအဖို့
ရာ အရေးပါပါ၏။ လှည်း အိမ်ဆီက ထွက်လာသော လှည်းသန်နှစ်
ချောင်းနှင့် နွားနှစ်ကောင်ပခုံးတင်ရသော လှည်းထမ်းပိုးကို ချည်တုပ်
ထားရသောလွန်ကြိုး ဖြစ်သည် ။ ရှေးအခါက လွန်ကြိုးဆိုလျှင် အရေထူ

သတ္တဝါတစ်ကောင် ၏ သားရေကို ကျစ်ထားသောကြိုးဟု ဆိုကြပါသည်။ သည် ဘက်ခေတ်မှာ လည်း ကျွဲသားရေ၊ နွား သားရေကို ကျစ်ကြိုးပြု၍ စည်းကြနှောင်ကြတုန်း ဖြစ်၏။ လှည်းသန်နှင့် လှည်းထမ်းပိုးတုံးကို မြဲမြဲ ကြီးတွဲစေရန် ရစ်ပတ်တုပ်နှောင်ရသောကြိုးကို စည်းကုံးကြိုးခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ စည်းကုံးကြိုး တစ်ချောင်း တပ်ထားလျှင် ဆယ့်လေး၊ ငါးနှစ်အထိ သုံးပေရော။

တစ်ခါတော့ အဘက အိပ်ရာဝင်ချိန် ကွပ်ပျစ်ဝိုင်းမှာ ကျွန်မတို့ မောင်နှမတစ်တွေကို မေးဖူး သည်။

"ငါ့မြေးတွေကို အဘမေးစမ်းပါဦးမယ် ... လှည်းထမ်းပိုးနဲ့ လှည်းသန်ကိုထပ်ပြီး စည်းကုံး ကြိုးနဲ့ ချည်သာတော့ ဟုတ်ပါရဲ့ ... လှည်းသန်ကို အပေါ်က ထားသလား လှည်းထမ်းပိုး အပေါ်က ထားသလား"

အဘက ညကြီးမှောင်မှ မေးတာဆိုတော့ ကျွန်မတို့ မောင်နှမတစ်တွေအားလုံး အိမ်ရှေ့က လှည်းထောက်ခွ ထောက်ထားသည့်လှည်းကို ပြေးမကြည့်နိုင်။ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်ပြီး ပြီးကြရုံသာ။ ဟုတ်ပါရဲ့။ ကျွန်မတို့ မောင်နှမတစ်တွေ နေ့တိုင်းလို လှည်းပေါ် အပေါ်၊ လှည်းပေါ်စား၊ သည် လှည်းနဲ့ ခရီးတွေသွား။ သတိမထားမိကြတော့ ကောက်ကာငင်ကာ မဖြေနိုင်။

ကျွန်မက အရွယ်နှင့်မမျှ ချက်ခနဲ ဖြေသည် ဆို၏။

"လှည်းထမ်းပိုးက အပေါ်က လှည်းသန်က အောက်က ... နှစ်ထပ်ထပ်ပြီးမှ စည်းကုံးကြိုးနဲ့ တုပ်တာရယ်"

"အစစ်ပေါ့ ငါ့မြေးရာ ... မနက်ကျရင် မင်းတို့ ကောင်တွေ ငါ့မြေးမမထူးကို ရွာတစ်ပတ် ကျောပိုးကြစမ်း"

ကျွန်မကလည်း သိလွန်းလို့ ဟုတ်မည်မထင်။ လှည်းထမ်းပိုးတုံးနှင့် လှည်းသန်ဆုံရာ ဆုံချက် မှာ လှည်းဦးကျက်သရေ လှည်းဦးပန်းခေါ် သည့် ကျေးရုပ်တစ်ရုပ်၊ ဥဒေါင်းရုပ် တစ်ရုပ်ရုပ်၊ လူပျံတော်ရုပ် တစ်ရုပ် ရုပ်ရှိတတ်သည် ဖြစ်ရာ ထိုအရုပ်ကြမ်းကိုမြင်တိုင်း ကျွန်မငယ်ငယ်က ဖြုတ်ပေးရန် အမြဲပူဆာတတ်သည် ဆိုပါ၏။ ကျွန်မတို့ အိမ်က လှည်း မှာ တော့ အဘလက်ရာ လည်ပင်းရှည် ကြိုးကြာငှက်ရုပ်တပ်ထားသည် ။ ထိုအရုပ်က လှည်းထမ်းပိုးတုံးနှင့် လှည်းသန်ဆုံရာ မှာ စည်းကုံးကြိုးနှင့် တစ်ပါတည်း စည်းနှောင်းထားတတ်သည် ဖြစ်၍ သည် နေရာက လှည်းဦး ဖွဲ့စည်းပုံကို ကျွန်မ အလွတ်ရနေပြီ။ သည် တော့ အဘ မေးခွန်းကို ကျွန်မဖြေနိုင်တာပေါ့။ ရွာက လှည်းတိုင်းကို လှည်းဦးကျက် သရေအဖြစ် ဘာရုပ်တွေ တပ်ထားသလဲဆိုတာ ကျွန်မ အမြဲတမ်း ကြည့် နေကျ။ အဘက စည်းကုံးကြိုးအရေးပါပုံကို ပြောပြလေ့ရှိသည် ။

"လှည်းအိမ်မက ထွက်လာတဲ့ လှည်းသန်နဲ့ နွားနှစ်ကောင် ပခုံးတင် ရုန်းရတဲ့ လှည်းထမ်းပိုး တုံးကို စည်းကုံးကြိုးက ချည်တုပ်ထားတာဆို တော့ လှည်းအဖို့ ရာ အရေးပါတဲ့ တုပ်ကြိုး နှောင်ကြိုး ပေါ့ ... နွားနှစ် ကောင် ထမ်းပိုးထမ်းရုန်းသမျှ စည်းကုံးကြိုးခိုင်ပါမှ လှည်း အိမ်မက တ ဖ်ပါတည်း ပါတာ ငါ့မြေးရဲ့ ... လှည်းအိမ်လှည်းမနဲ့ လှည်းထမ်းပိုးကို စ ညည်းကုံးကြိုးနှင့် ခိုင်ခိုင်ချည်ရသလိုပဲ မိသားစုများ ၊ အိမ်ထောင်စုများ မယ် သံယောဇဉ်ဆိုတဲ့ မေတ္တာလွန်ကြိုးနဲ့ ရစ်ဖွဲ့မှ မျိုးရင်းဆွေဖျား တစ် မြို့တစ်မလုံး အရှည်ပါတယ်"

အခုတော့ အဘမရှိတော့ပြီ။ အဖေ မရှိတော့ပြီ။ ဆွေထဲမျိုးထဲက ရွယ်အိုရွယ်မ ဆွေရင်း မျိုးရင်းတို့ လည်း ကံကုန်ကြပြီ။ ပင်မကိုင်းက ဖြာရသော အတက်ခက်မများ သဖွယ် နှောင်းဆွေ နှောင်းမျိုးတို့ ၏ မေ ဣာစည်းကုံးကြိုးကြောင့် ရှေးကနှင့်မခြား ဆွေဆွေမျိုးမျိုး ဝေးဝေးနီးနီး

သံယောဇဉ်ကြီးကြရတာကလည်း အညာခလေ့ ရွာခလေ့ မြန်မာခလေ့ ပေလား။

တစ်ခါတော့ ရွာအပြန်မှာ အဖေ့ညီ ဘထွေးအိမ်မှာ ချိတ်ထားသည့် စည်းကုံးကြိုးအဟောင်း တွေထဲက တစ်ကြိုးကို ကျွန်မဖြုတ်ယူလာခဲ့သည်။ အဘကို သတိရလို့ ဖြစ်ပါသည်။ ။

(၄)

သည် တစ်ကြိမ် မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုရှည်များ စုစည်းမှုကို "စည်းကုံးကြိုး"လို့ အမည်ပေးပါသည်။ ။ အမည်ပေးရသော ကျွန်မခံစားမှုကိုလည်း ပြောခဲ့ပါပြီ။ သည် စုစည်းမှုမှာ ဝတ္ထုရှည် ၉-ပုဒ် ပါဝင် သည်။ မဂ္ဂဇင်းအသီးသီးတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသော ဝတ္ထုရှည်များ ပင်။ ကုမ္ပဏီကြီး၊ ရေချမ်းအိုး၊ မျောက်သိုး၊ တိုက်နဲ့၊ ဘယားအိတ်၊ ကတ္တဝါ၊ ရွှေတောင်ပို့၊ ဂျီးဂျောင်မရဲ့ အရက်အိုး၊ မဂေါက်စံသရက် တို့ ဖြစ်ပါသည်။ ။ တချို့ဝတ္ထုတွေက မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ ပါခဲ့တာ ကြာပါပြီ။ တစ်အုပ်မပြည့်လေတော့ စာအုပ်အဖြစ် မထုတ်ဝေဖြစ်ခဲ့ပါ။ ခရီးခတင်းများ လို့ ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည် အရေးကျသည့်ကြားက တစ်အုပ်စာဖြစ်ရတော့လည်း ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဝမ်းသာရသည်။ ။

ဝတ္ထုများကို ကျွန်မပြန်ဖတ်ဖြစ်သည့်အခါမှာ တော့ စိတ်ကူးဖြင့်ဖွဲ့ယူသော ဝတ္ထုရှည်တွေ မဟုတ်ဘဲ ကျွန်မနှင့် ပူးချည် ခွာချည်၊ ဝေးချည်

နီးချည်၊ တိုင်ချည်ဖောက်ချည်ရှိကြသော ဘဝတွေထဲ က ဇာတ်ရုပ်တွေ
ကို ဖွဲ့မိတာများ သလို ခံစားရသည် ။ ဟုတ်လည်း ဟုတ်ပါရဲ့ ။ ဘာပဲဖြစ်
ဖြစ် ကျွန်မ အဖို့ ရာ ချစ်သောမနောနှင့် ရေးခဲ့တာချည်းပါလေလို့ တစ်ဖ
က်က ကျေနပ်မိတာလည်း အမှန်ပါ။ ကျေးတောနေတို့ ၏ ဘဝပုံရိပ်များ
ကတော့ ရေးမယ်ဆို ရေးစရာချည်း မဟုတ်လား။

သည် ဝတ္ထုရှည်များကို ဖော်ပြပေးခဲ့ကြသော မဂ္ဂဇင်းများ နှင့် အယ်
ဒီတာများ ၊ သရုပ်ဖော်ပေး ကြသော ပန်းချီပညာရှင်များ ၊ ချစ်စွာသော
ကျွန်မစာဖတ်ပရိသတ်များ ၊ အထူးသဖြင့် ဝတ္ထုရှည် တွေကို စိတ်ရှည်လ
က်ရှည်စောင့်စားထုတ်ဝေပေးသည့် ဦးဝင်းချို၊ ဒေါ်ချိုချိုအေး (မူဝံ
စာအုပ်တိုက် မိသားစု)နှင့် ဝိုင်းဝန်းကြသူများကို ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း
ဖော်ပြလိုပါသည် ။ စာဖတ်ပရိသတ်နှင့် ကျွန်မအဖို့ ရာတော့ စည်းကုံး
ကြိုးသဖွယ် မေတ္တာစည်းနှောင်မှုတစ်ချက် ရစ်ဖွဲ့ခဲ့မိပြီလို့ လည်း ဆိုချင်
မိ ပါ၏။

"မေတ္တာရနံ၊ သင်းပျံ့ပျံ့၊ ရှင်းသန့်ကြည်လင်စေ"

ခင်ခင်ထူး
အောက်တိုဘာ၊ ၂၀၁၅
မန္တလေး